

Uradni vestnik Gorenjske

LETO: VI

Številka: 26

VSEBINA

PREDPISI OBCINSKIH SKUPŠČIN

OBCINA KRANJ:

230. Odlok o spremembi odloka o najvišjih maloprodajnih cenah in o maržah v prometu na drobno
231. Odlok o razpisu nadomestnih volitev

OBCINA RADOVLJICA:

232. Sklep

OBCINA SKOFJA LOKA:

233. Odlok o zavarovanju zemljišč, ki spadajo v področje turističnega centra Stari vrh in o obvezni izdelavi zazidalnih načrtov za to področje
234. Odlok o pridobivanju rečnega materiala na območju občine Škofja Loka
235. Odlok o ustanovitvi sklada za pospeševanje kmetijske proizvodnje in strokovnega izobraževanja v kmetijstvu v občini Škofja Loka
236. Odlok o hišnem redu
237. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o javnem redu in miru občine Škofja Loka
238. Odredba o spremembi odredbe o maloprodajnih cenah in maržah v občini
239. Odredba o oblikovanju cen za sveže meso v prodaji na drobno
240. Odlok o potrditvi in sankcioniranju tržnega reda na tržnici v Škofji Loki

OBCINA TRZIČ:

241. Odlok o spremembi odloka o maloprodajnih cenah in maržah za prehrabene proizvode in kurivo

Predpisi občinskih skupščin

Občina Kranj

230.

Na podlagi 13. člena zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69) in 70. člena statuta občine Kranj je skupščina občine Kranj na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 20/11-1969 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o najvišjih maloprodajnih cenah in o maržah v prometu na drobno

1. člen

V odloku o spremembah odloka o najvišjih maloprodajnih cenah in o maržah v prometu na drobno (Uradni vestnik Gorenjske, št. 22-199/1969) se spremeni 2. člen tako, da se določi maloprodajna cena za:

— sladkor kristal	na 2,80 din/kg
— sladkor v kockah	na 3,10 din/kg

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 38-05/1969-04
Kranj, dne 20/11-1969

Predsednik:
Slavko Zalokar l. r.

231.

Na podlagi 24. in 114. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Ur. list SRS, št. 5-21/69) je skupščina občine Kranj na seji zbora delovnih skupnosti dne 20/11-1969 sprejela

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve v zbor delovnih skupnosti skupščine občine Kranj v 25.

volilni enoti — Merkur —, ker je odborniku Mr. kaič Dragiši vsled odpovedi pred potekom časa, za katerega je bil izvoljen, prenehal mandat.

2. člen

Volitve bodo v ponedeljek, 22. decembra 1969.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 020-017/1969-02
Kranj, dne 20/11-1969

Predsednik:
Slavko Zalokar l. r.

Občina Radovljica

232.

Na podlagi 11. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67) je svet za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve SOB Radovljica na seji dne 2/10-1969 sprejel naslednji:

SKLEP

Osnutek zazidalnega načrta Lesce — zapadni del se javno razgrne za 30 dni.

Rok za pripombe poteče z dnem prenehanja razgrnitve osnutka zazidalnega načrta.

Osnutek zazidalnega načrta bo razgrnjen od 7/11-1969 do 17/12-1969 v prostorih Druženega centra Lesce.

Številka: 350-5/1969-3
Radovljica, dne 12/11-1969

Predsednik sveta za urbanizem,
gradbene in komunalne zadeve
Pogačar Viktor l. r.

Občine: Jesenice, Kamnik,
Kranj, Radovljica, Škofja
Loka in Tržič

Občina Škofja Loka

233.

Na podlagi 6. in 16. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67) in 81. člena statuta občine Škofja Loka je skupščina občine Škofja Loka na skupni seji obeh zborov dne 29/10-1969 sprejela

ODLOK

o zavarovanju zemljišč, ki spadajo v področje turističnega centra Stari vrh in o obvezni izdelavi zazidalnih načrtov za to področje

1. člen

Za področje smučišč na Starem vrhu in za naselja Dolenčice, Javorje, Murave, Podvrh, Cetena ravan, Mlaka, Zaprevalj, Rovte, Sv. Lenart, Spodnja in Zgornja Luša je obvezna izdelava zazidalnih načrtov.

2. člen

Razglasi se splošno prepoved graditve ter prepoved parcelacije zemljišč na področje iz 1. člena.

Splošna prepoved pa ne zajame gradnje nadomestnih kmečkih stanovanjskih zgradb in gospodarskih poslopij, ki služijo neposredno kmetijski proizvodnji in objektov žičnice, oziroma vlečnic s spremljajočimi osnovnimi turističnimi objekti.

3. člen

Grafični prikaz območij iz 1. člena je razvoden iz priloge, ki je sestavni del tega odloka.

Grafični prikaz je stalno na vpogled občanom in organizacijam pri upravnem organu za urbanizem in v urbanistični posvetovalnici.

4. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja občinska urbanistična inšpekcija.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 350-04/69

Škofja Loka, dne 29/10-1969

Predsednik
Zdravko Krivina l. r.

234.

Na podlagi 17. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 22-121/66) in 87. člena statuta občine Škofja Loka je skupščina občine Škofja Loka na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/10-1969 sprejela

ODLOK

o pridobivanju rečnega materiala na območju občine Škofja Loka

1. člen

Za pridobivanje proda, peska, mivke, zemlje in drugega rečnega materiala (v nadaljnjem besedilu »rečni material«) iz naravnih vodotokov se uporabljajo določbe zakona o vodah in določbe tega odloka.

2. člen

Rečni material je dovoljeno izkoriščati v naslednjih prodiščih:

a) Poljanska Sora

1. v Hotavljah ob izlivu Hotaveljščice v Poljansko Soro,

2. v Srednji vasi nad jezom in pod njim,

3. v Poljanah ob izlivu Ločilnice v Poljansko Soro,

4. v Podpečni pri Poljanah — na desnem bregu
5. Na Visokem nad mostom,
6. v Brodeh — na desnem bregu.
b) **Selška Sora in združena Sora:**
1. v Železnikih na Logu pod jezom,
2. od mostu v Dolenji vasi do Ševeljskega mostu,
3. v Soteski od apnenice na Praprotnem do mostu pri Vešterskem mlinu,
4. v sotočju Poljanščice in Selščice (v Sovodnju),
5. v Hosti nad mostom — na levem bregu,
6. od Gosteškega mostu do občinske meje pri Retečah.

Splošna Gorenjska vodna skupnost lahko spremeni mesta odzema, kot so navedena zgoraj, če se izkaže, da bi bilo odzemanje škodljivo, ali če bi nastala nova prodišča.

3. člen

Točen obseg prodišč v okviru navedenih mest za pridobivanje rečnega materiala določi Splošna gorenjska vodna skupnost in na njih namesti tudi opozorilne table.

4. člen

S pridobivanjem rečnega materiala na mestih, ki so določena v drugem členu tega odloka, se ne sme ovirati odtek vode, poškodovati strugo, povečati erozijsko delovanje vode, rušiti bregove vodotoka ter ogroziti ali poškodovati vodnogospodarske objekte in naprave.

5. člen

Za pridobivanje rečnega materiala je potrebno soglasje Splošne gorenjske vodne skupnosti, ki v njem navede upravičenca, kraj in čas pridobivanja, vrsto in količino rečnega materiala, do kdaj velja soglasje in druge pogoje, ki so potrebni za izvajanje tretjega člena tega odloka.

6. člen

Za pridobivanje rečnega materiala se ob izdaji soglasja plačuje:

- za rečni gramoz — nasejan 3,00 din za 1 m³
- za rečni gramoz — sejan 6,00 din za 1 m³
- za rečno mivko 8,00 din za 1 m³

7. člen

Sredstva, zbrana po šestem členu tega odloka, se plačujejo na poseben račun Splošne gorenjske vodne skupnosti in se trošijo za vodnogospodarska dela po letnem programu ki ga potrdi pristojni svet skupščine občine Škofja Loka.

8. člen

Nadzor nad pridobivanjem rečnega materiala vodi Splošna gorenjska vodna skupnost po svojih rečnih nadzornikih in strokovni službi ter pristojna vodnogospodarska inšpekcija.

9. člen

Z denarno kaznijo do 3.000 din se kaznuje za prekršek Splošna gorenjska vodna skupnost:

1. če na svojem območju ne skrbi za rečna prodišča in če dovoli izkoriščanje rečnega materiala tako, da je ogrožen vodni režim po 4. členu tega odloka,
2. če dovoli črpanje rečnega materiala izven strokovno utemeljenih prodišč (2. in 3. člen),
3. če na mestih, kjer je dovoljeno pridobivanje rečnega materiala, ne postavi opozorilnih tabel po 3. členu tega odloka,
4. če ne vlaga sredstev, ki jih pridobi za prodani rečni material (6. člen), za vodnogospodarska dela po letnem programu (7. člen),
5. če ne obračunava pri izdajanju soglasij za pridobivanje rečnega materiala — plačila za ta material (6. člen).

10. člen

Z denarno kaznijo do 3.000 din se kaznuje za prekršek delovna organizacija ali druga pravna oseba, občan pa z denarno kaznijo do 300 din:

1. če izkorišča prodišča izven mest, ki jih določa Splošna gorenjska vodna skupnost,
2. če pridobiva rečni material brez soglasja po 5. členu tega odloka,
3. če ne pridobiva rečnega materiala v okviru soglasja po 5. členu.

11. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok skupščine občine Škofja Loka o izkoriščanju proda, peska, mivke, zemlje in drugega rečnega materiala iz naravnih vodnih tokov in izvirov na območju občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 11-12/68).

12. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 010-05/67

Škofja Loka, dne 29/10-1969

Predsednik
Zdravko Krvina l. r.

235.

Na podlagi 66. člena temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31/64, 38/66, 1/67, 54/67 in 30/68) in 66. člena zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, 10/65 in 43/67) je skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/10-1969 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za pospeševanje kmetijske proizvodnje in strokovnega izobraževanja v kmetijstvu v občini Škofja Loka

1.

Ustanovi se občinski sklad za pospeševanje kmetijske proizvodnje in strokovnega izobraževanja v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: sklad).

2.

Sklad upravlja upravni odbor, ki ga sestavljajo predsednik in osem članov. Predsednika in 8 članov imenuje občinska skupščina izmed javnih delavcev in strokovnjakov ter zasebnih kmetijskih proizvajalcev na območju občine.

Upravni odbor se imenuje za dobo štirih let.

3.

Sklad je pravna oseba. Sklad ima statut. S statutom se določijo zlasti pravice in dolžnosti upravnega odbora sklada in način poslovanja.

Statut sprejme upravni odbor sklada, potrdi pa ga občinska skupščina.

4.

Dohodki sklada so:
— dotacija iz proračunskih dohodkov občine,
— celotna zakupnina od kmetijskih zemljišč, ki jih daje v zakup občinska skupščina,
— izkupiček za prodana kmetijska zemljišča, ki so v družbeni lastnini v upravljanju občine, pa niso bila pridobljena z nacionalizacijo,
— prispevki vseh delovnih organizacij na območju občine zlasti pa KZ, KG in GG,
— prispevek od žagarskih storitev delovnih organizacij, ki se na območju občine ukvarjajo s to dejavnostjo,
— drugi dohodki (dotacija, namenska sredstva, darila itd.),
— anuitete in obresti iz sredstev sklada danih kreditov.

5.

Sredstva sklada se uporabljajo za pospeševanje kmetijstva v skladu s finančnim načrtom, zlasti pa za:

- izobraževanje kmetovalcev in kmetijskih delavcev,
- regresiranje nakupa reprodukcijskega materiala in proizvodnje v vseh panogah kmetijstva,
- organizacijo preureditvenih kmetij,
- organizacijo kmetijskih razstav in sejmov,
- izdelava razvojnih programov kmetijstva,
- znanstveno raziskovalno delo (analize krme, pedološke analize ipd.),
- proučevanje dosedanje proizvodnje na posameznih kmetijah z namenom, da se delovni procesi na kmetiji kasneje racionalizirajo,
- soudeležbo stroškov pri zložbi kmetijskih zemljišč zaključenih naravnih okolišev.

6.

Upravni odbor sklada določi vsako leto s pravilniki pogoje za dajanje regresov in jih objavi na primeren način.

Sredstva sklada se lahko uporabljajo tudi kot krediti.

7.

Dohodki sklada se določajo in razporejajo s finančnim načrtom. Finančni načrt sprejme upravni odbor sklada in ga predloži na vpogled občinski skupščini.

8.

Predvideni in dejanski dohodki ter predvideni in dejanski razporeditev in uporaba sredstev sklada se izkazuje z zaključnim računom sklada.

Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor in ga skupno s poročilom o poslovanju predloži občinski skupščini na vpogled.

9.

Upravni odbor sklada sprejme statut sklada in ga predloži v potrditev občinski skupščini v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega odloka.

10.

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 402-12/69

Škofja Loka, dne 29/10-1969

Predsednik
Zdravko Krvina l. r.

236.

Na podlagi 7. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 11/66 in 32/68) in 81. člena Statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/64, 12/66, 18/66, 28/67, 21/68, 23/68, 16 in 22/69) je skupščina občine Škofja Loka na skupni seji obeh zborov dne 26/11-1969 sprejela naslednji

ODLOK O HISNEM REDU
I. SPLOSNE DOLOČBE

1. člen

Da se zagotovi red in mir, čistoča in varnost ter vzdrževanje stanovanj in stanovanjskih hiš, veljajo določila tega odloka za vse stanovanjske hiše v občini Škofja Loka, ne glede na lastništvo in ne glede na to ali se te v celoti ali samo delno uporabljajo za stanovanja.

2. člen

Po določilih tega odloka so se dolžni ravnati: imetnik stanovanjske pravice, člani njegovega gospodinjstva, ki skupaj z njim stanujejo in osebe, ki so nehale biti člani tega gospodinjstva, pa so ostale v istem stanovanju, dalje podstanovanci, člani gospodinjstev podstanovancev, ki skupaj z njimi stanujejo in najemniki poslovnih prostorov v stanovanjski hiši (v nadaljnjem besedilu: stanovalci) ter osebe, ki se v stanovanjskih hišah zadržujejo in organi upravljanja stanovanjskih hiš.

Z imetniki stanovanjske pravice pa sta po tem odloku izenačena lastnik družinske stanovanjske hiše in lastnik posameznega dela stavbe, ki uporabljata stanovanje v svoji hiši, oziroma v svojem delu stavbe.

3. člen

Stanovanjski prostori se lahko uporabljajo le za namen za katerega so bili dani v skladu s sklenjeno stanovanjsko pogodbo.

4. člen

Imetnik stanovanjske pravice se lahko vseli v stanovanje šele po sklenitvi stanovanjske pogodbe.

Ob vselitvi v stanovanje se napravi zapisnik o stanju stanovanja ob vselitvi. Ob izselitvi iz stanovanja se ugotovi stanje stanovanja zapisniško. Imetnik stanovanjske pravice mora stanovanje izročiti tako, kakršno je bilo ob vselitvi, upoštevajoč normalno obrabo zaradi uporabe stanovanja. Vsi stanovanjski in pomožni prostori, ki spadajo k stanovanju morajo biti očiščeni in na novo preslikani.

Stanovanje se izroči zastopniku stanovanjskega podjetja ali lastniku stanovanja skupaj z vsemi ključi od stanovanjskih, pomožnih in skupnih prostorov.

5. člen

Stanovalec ni dovoljena brez soglasja upravljalca ali lastnika stanovanja nobena predelava stanovanja, njegovih delov ali naprav v stanovanju.

Naprave, ki se v času uporabe stanovanja vgradijo, postanejo sestavni del stanovanja in jih ob izselitvi ni mogoče demontirati.

6. člen

Če se ugotovi ob izselitvi imetnika stanovanjske pravice, da je stanovanje obrabljeno bolj kot bi bilo ob normalni uporabi, ali da so v stanovanju okvare, ki so nastale po krivdi stanovalca, le ta odgovarja za nastalo škodo, ki jo je dolžan povrniti upravljalcu oziroma lastniku stanovanja.

Za škodo povzročeno na skupnih prostorih ali napravah v stanovanjski hiši ali njeni okolici odgovarjajo stanovalci solidarno, če upravljalec oziroma lastnik stanovanjske hiše ne more ugotoviti povzročitelja.

Gradivo za javno razpravo o osnutku zakona o zdravstvu in zakona o zdravstvenem zavarovanju

Kot drugod v Sloveniji so tudi že na Gorenjskem javne razprave o delovnih osnutkih zakona o zdravstvu in zakona o zdravstvenem zavarovanju, ki ju je pripravila in dala v razpravo delovna skupina za preučitev sistema zdravstva in invalidsko-pokojninskega zavarovanja skupščina SR Slovenije. Glede na pomembnost omenjenih zakonov za ureditev mnogih vprašanj na področju zdravstva in zdravstvenega zavarovanja v naši republiki se želi v razprave o predloženih zakonskih osnutkih vključiti čim širši krog občanov, posebno tiste, ki poznajo stanje in potrebe našega zdravstva.

Ceprav so v pripravi zakonskih osnutkov že upoštevane pripombe in mnenja, ki so bila dana letos spomladi v javnih razpravah o osnutkih splošnih zveznih zakonov o zdravstvu in zdravstvenem zavarovanju, je kljub temu potrebno polno sodelovanje vseh zainteresiranih občanov tudi pri oblikovanju republiških zakonov. Javne razprave, ki jih prav zato o pripravljanih zakonskih osnutkih organizirajo občinske konference SZDL, naj omogočijo čim večjemu številu občanov, da o pripravljene gradivu dajo svoja mnenja in predloge za morebitne ustreznejše rešitve posameznih vprašanj.

V želji, da se omogoči sodelovanje v javnih razpravah o predloženih zakonskih osnutkih res vsem zainteresiranim občanom, so delavci Komunalnega závoda za socialno zavarovanje Kranj pripravili posebno prilogo Glasu, v kateri se nakazujejo najpomembnejša določila bodočih zakonov ter pojasnjujejo temeljne razlike med starim in novima zakonoma. Ceprav se v objavljenem gradivu ne more v celoti zajeti vseh vprašanj in rešitev, ki jih osnutka novih zakonov vsebujeta, menimo, da bo z nakazovanjem temeljnih izhodišč le dana možnost za njihovo oceno in sodelovanje v razpravah.

Splošni zakon o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva prebivalstva, objavljen v Ur. l. SFRJ — št. 20/69, je določil zdravstvenemu zavarovanju delavcev in kmetov novo vsebino in nove okvire.

Za razliko od prejšnje zelo podrobne zakonodaje zdravstvenega zavarovanja, ki je v zveznem merilu skoraj do potankosti določala krog zavarovanih oseb, pravice, financiranje in postopke za uveljavljanje pravic, pa je novi splošni zakon v vseh pogledih izredno okviren. Tako prepušča, izvzemši nekaterih obveznih pravic do zdravstvenega zavarovanja, republikam in skupnostim zdravstvenega zavarovanja, da s svojimi zakoni oz. statuti točneje določijo krog zavarovanih oseb in pravice.

Na osnovi omenjenega pooblastila, je delovna skupina za proučitev sistema zdravstvenega in invalidsko-pokojniškega zavarovanja Skupščine SRS pripravila delovni osnutek zakona o zdravstvenem zavarovanju, ki naj služi za podlago javni razpravi o novem sistemu zdravstvenega zavarovanja. Razumljivo, da v okviru tega sestavka ne bo naveden celoten predlog osnutka zakona z obrazložitvijo, pač pa le izveščki, zlasti predvideni obseg pravic in pristojnosti, ki so dane bodočim skupnostim zdravstvenega zavarovanja. Posebej pa bomo opozorili na razlike med staro in predvideno novo zakonodajo.

Zavarovane osebe:

Sedaj veljavni temeljni zakon o zdravstvenem zavarovanju navaja 40 kategorij zavarovancev, ki na podlagi zakona uživajo popolno ali delno zdravstveno zavarovanje oz. varstvo. V zavarovanje so poleg delavcev v rednem delovnem razmerju vključeni še n. pr. upokojenci, nezaposleni, vajenci, učenci strokovnih šol, volonterji, študenti, tuji državljani zaposleni v Jugoslaviji, jugoslovanski državljani zaposleni v tujini, obrtniki, gostinci, pogodbeni zavarovanci (odvetniki, umetniki, duhovniki, kolporterji itd.), udeleženci mladinskih akcij, javnih del, predvojaškega pouka, uživalci priznavalnina, uživalci tujih pokojnin in drugi. Na podlagi pravice navedenih nosilcev zdravstvenega zavarovanja so zavarovani s polno ali delno pravico tudi njihovi ožji in širši družinski člani. Osnutek novega zakona predvideva še nekatere kategorije zavarovancev n. pr. študente visokih šol, žrtve fašističnega nasilja in vojnega materiala (eni in drugi, če niso zavarovani iz drugega naslova), upokojenci, ki prejemajo tujo pokojnino in drugi. Glede kroga zavarovanih oseb ugotavljamo, da naj se po predlogu torej še razširi. Enaka oz. še večja razširitev uživalcev pravic pa je v osnutku novega republiškega zakona predvidena za družinske člane. Tako predvideva novi predlog republiškega zakona, da naj bodo zdravstveno zavarovani ožji in širši družinski člani vajencev in učencev poklicnih šol, volonterjev in oseb, ki se v roku 60 dni prijavijo Zavodu za zaposlovanje po končani strokovni usposobitvi oz. po odsluženju vojaškega roka. Zdravstveno varstvo pa naj bo zagotovljeno tudi ožjim (zakonec, otroci, vzdrževani starši) družinskim članom; uživalcem priznavalnina, rednih visokošolskih študentov, oseb na šolanju če prejemajo štipendijo, oseb, ki jih delovna organizacija pošlje na prakso in prejemajo štipendijo, oseb, ki se udeležujejo javnih mladinskih akcij ali organiziranih javnih del itd. Po sedanjih veljavnih predpisih, družinski člani navedenih zavarovancev nimajo pravice do zdravstvenega zavarovanja.

Zdravstveno varstvo:

Novi splošni zakon o zdravstvenem zavarovanju določa naslednje obvezne oblike zdravstvenega varstva:

a) odkrivanje, preprečevanje, zatiranje in zdravljenje tuberkuloze, veneričnih in drugih nalezljivih bolezni, za katere velja obveznost prijave;

b) nega in zdravljenje tistih duševnih bolnikov, ki utegnejo zaradi narave in stanja bolezni spraviti v nevarnost svoje življenje in življenje

drugih ljudi ali poškodovati materialne dobrine okolice;

c) zdravstveno varstvo žensk v zvezi z nosečnostjo, porodom, materinstvom in kontracepcijo;

d) popolno zdravstveno varstvo novorojenčkov, dojenčkov in predšolskih otrok;

e) zdravstveno varstvo šolskih otrok, šolske mladine in rednih študentov do določene starosti, in sicer: sistematični pregledi, varstvo in zdravljenje zob; preprečevanje, zatiranje in zdravljenje revmatične mrzlice; protetični in rehabilitacijski ukrepi pri okvari in anomalijah vida in sluha ter pri ortopedskih anomalijah in deformacijah;

f) aktivnost za zgodnje odkrivanje malignih obolenj ter sladkorne bolezni in njihovo zdravljenje;

g) aktivnost za zdravstveno vzgojo prebivalstva.

V osnutku republiškega zakona o zdravstvu, obvezne oblike zdravstvenega varstva prebivalstva niso razširjene, pač pa v posameznih členih precizirane sledeče:

31. člen

Obvezna oblika zdravstvenega varstva za odkrivanje, preprečevanje, zatiranje in zdravljenje tuberkuloze, veneričnih in drugih nalezljivih bolezni, za katere velja po zakonu obveznost prijave (1. točka 30. člena), obsega:

— odkrivanje nalezljivih bolezni z ugotavljanjem njihovih povzročiteljev, z zasledovanjem trajanja kužnosti in z epidemiološkimi anketami ter s tem zvezanimi bakteriološkimi, virološkimi, parazitološkimi, serološkimi in drugimi laboratorijskimi preiskavami kužnega ali sumljivega materiala;

— zdravstveno nadzorstvo klicenoscev in oseb iz njihove okolice v obsegu, določenem v pravilniku o načinu opravljanja zdravstvenega pregleda oseb, ki so prebolele trebušni tifus, paratifus A in B, nalezljivo zastrupljenje s hrano ali grizo (Ur. l. SFRJ, št. 4-37/69);

— zdravstveno nadzorstvo nad bolniki z nalezljivimi boleznimi, ki se zdravijo izven bolnišnic, s kontrolnimi zdravniškimi, vključno laboratorijskimi pregledi, in nadzorstvo nad zdravstvenim režimom pri takih bolnikih na njihovem domu;

— obvezne imunizacije in revakcinacije proti nalezljivim boleznim v obsegu, določenem v pravilniku o pogojih in načinu obvezne imunizacije proti nalezljivim boleznim (Ur. l. SFRJ, št. 2-10/65) in po republiškem letnem imunizacijskem programu;

— karanteno oseb, ki so prišle v dotik z boleznijo boleznijo; izolacijo bolnikov in prevoz insekcijo in deratizacijo pri bolnikih v zvezi z nanikom ali kužnim materialom; dezinfekcijo, dezbolnikov z akutnimi nalezljivimi boleznimi ter izvenbolnišnično in bolnišnično zdravljenje, če je tako zdravljenje predpisano ali medicinsko indicirano; vse to pa le v primerih in ob pogojih, ki jih določa temeljni zakon o preprečevanju in zatiranju nalezljivih bolezni (Ur. l. SFRJ, št. 17-224/64).

Pri tuberkulozi, spolnih boleznih in trahomu obsega obvezno zdravstveno varstvo še:

a) množične fluorografske preglede prebivalstva nad 25 let starosti vsake štiri leta zaradi zgodnjega odkrivanja tuberkuloze;

— kontrolne zdravniške preglede oseb zaradi suma na tuberkulozo, napoteni na take preglede na podlagi rezultatov fluorografskih pregledov oziroma od zdravnikov splošne prakse;

— zdravniške preglede oseb iz neposredne okolice aktivnega tuberkuloznega bolnika;

— vsakoletne kontrolne zdravniške preglede zazdravljenih (kroničnih) bolnikov, ki so preboleli pljučno tuberkulozo;

— zdravniške preglede aktivnih pljučnih tuberkuloznih bolnikov v pnevmoftiziološkem dispanzerju, ki obsegajo: zdravniški pregled na dva meseca, štirikratni pregled na leto na BK, po eno rentgensko slikanje na štiri preglede, dia-skopske oziroma fluorografske preglede in preglede na sedimentacijo krvi;

— bolnišnično in izvenbolnišnično zdravljenje pljučnih in izvenpljučnih tuberkuloznih bolnikov;

— najmanj dva patronažna obiska na leto na domu družine s tuberkuloznimi bolniki;

— tuberkulinsko testiranje in retestiranje ter BCG vakcinacijo vseh novorojenčkov, otrok ob vstopu v prvi razred osemletke, v osmem razredu osemletke in v zadnjem letu srednjih šol poklicnih, tehničnih in drugih) oziroma tuberkulinsko testiranje in odkrivanje svežih tuberkuloznih obolenj otrok v starosti 7 do 14 let;

b) odkrivanje spolnih bolezni ob priliki drugih zdravniških pregledov z dodatnimi preiskavami, če gre za utemeljen sum spolne bolezni;

— kontrolne zdravniške preglede oseb iz neposredne okolice novoodkritega bolnika z luesom ali gonorejo in sicer poprečno po tri kontrolne preglede takih oseb;

— preprečevanje in zdravljenje (specifično) v izvenbolnišničnih in bolnišničnih zavodih, če gre za lues v nalezljivem štadiju, pri drugih spolnih boleznih pa le, če je to medicinsko indicirano;

— kontrolne zdravniške preglede bolnikov v dispanzerju in sicer poprečno 40 pregledov bolnikov na eno sveže odkrito lues in poprečno pet pregledov na eno sveže odkrito gonorejo;

— serološke preiskave in sicer pet na leto, če gre za sveži lues in dve, če gre za svežo drugo spolno bolezen;

— poprečno po dva patronažna obiska na leto pri spolnih bolnikih;

— preventivne serološke preglede na lues pri nosečnicah in krvodajalcih ter pri hospitaliziranih bolnikih, če je podan utemeljen sum na tako obolenje;

c) preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje (specifično) trahoma;

— občasne množične preglede odraslega prebivalstva in šolskih otrok zaradi odkrivanja na trahomskih območjih;

— izvenbolnišnično zdravljenje (specifično) na trahomskem območju, vključno zdravljenje na domu in patronažno službo, ter bolnišnično zdravljenje, če je to medicinsko indicirano;

— kontrolne zdravniške preglede zazdravljenih trahomskih bolnikov.

32. člen

Obvezna oblika zdravstvenega varstva, nege in zdravljenja tistih duševnih bolnikov, ki utegnejo zaradi narave in stanja bolezni spraviti v nevarnost svoje življenje in življenje drugih ljudi ali poškodovati materialne dobrine okolice (2. točka 30. člena), obsega:

— bolnišnične in izvenbolnišnične zdravniške preglede ter zdravljenje duševnih bolnikov, ki so nevarni zase in za okolico;

— patronažno ali socialno službo bolnišnično in izvenbolnišnično zdravljenih duševnih bolnikov;

— psihiatrični nadzor nad bolniki v socialno zdravstvenih zavodih.

33. člen

Obvezna oblika zdravstvenega varstva žena v zvezi z nosečnostjo, porodom, materinstvom in kontracepcijo (3. točka 30. člena), obsega:

a) zdravstveno nadzorstvo nosečnic s petimi zdravniškimi pregledi z vsemi medicinsko indiciranimi zdravniškimi in laboratorijskimi pregledi in s poprečno enim ali dvema obiskoma babice oziroma patronažne sestre na domu nosečnice;

— potrebne specialistične zdravniške preglede, če gre za sum nenormalne nosečnosti;

— izvenbolnišnično oziroma bolnišnično zdravljenje nosečnic v zvezi z nosečnostjo;

b) strokovno pomoč pri porodu, ki se opravi praviloma v bolnišnici, oziroma na domu;

— nego in zdravljenje porodnice v bolnišnici oziroma na domu;

c) strokovno babiško nego otročnice na domu in sicer: za tiste, ki so rodile v bolnišnici s poprečno tremi obiski, za tiste, ki so rodile doma, pa s poprečno devetimi obiski;

— zdravniški pregled in zdravljenje otročnice med šestim in osmim tednom v zvezi s porodom in svetovanje kontracepcije;

č) zdravniški pregled in svetovanje kontracepcije za ženske v fertilem obdobju;

— dovršitev za začete prekinitve nosečnosti ter nego in zdravljenje v zvezi s tem;

— patronažni obisk v zvezi s prošnjo za prekinitve nosečnosti.

34. člen

Obvezne oblike popolnega zdravstvenega varstva novorojenčkov, dojenčkov, malih otrok in predšolskih otrok (4. točka 30. člena), obsega:

a) strokovno pomoč novorojenčkov ob rojstvu ter zdravniški pregled novorojenčkov po porodu v bolnišnici oziroma na domu ter oceno njegovega stanja;

— strokovno babiško nego novorojenčka na domu hkrati z obiskom otročnice z najmanj tremi obiski babice, če je bil novorojenček rojen v bolnišnici, in z devetimi obiski, če je bil rojen na domu;

b) zdravstveno nadzorstvo rasti in razvoja dojenčka s poprečno petimi sistematičnimi zdravniškimi pregledi in z najmanj tremi patronažnimi obiski v prvem letu starosti, s specifično profilakso rahitisa in anemij ter drugih deficitarnih stanj dojenčka ter z zgornjim odkrivanjem in zdravljenjem okvar kolka in drugih anomalij pri dojenčkih s potrebnimi specialističnimi pregledi, ki so s tem v zvezi;

— zdravljenje bolnih dojenčkov v izvenbolnišničnih in bolnišničnih zavodih;

c) zdravstveno nadzorstvo rasti in razvoja malih otrok (eno do dveh let starosti) in predšolskih otrok (3 do 5 let starosti) z obveznim sistemskim zdravniškim pregledom med tretjim in četrtim letom starosti;

— patronažni obisk pri malih predšolskih otrocih;

— izvenbolnišnično in bolnišnično zdravljenje malih in predšolskih otrok ter vse s tem zvezane potrebne specialistične preglede;

— zobozdravstveno varstvo s serijskimi zobozdravniškimi pregledi in sanacijo zobovja ter sanacijo zobnih in ustnih anomalij;

— fluorizacijo zobovja;

— pedopsihiatrična svetovanja in druge specialne obravnave duševno in telesno prizadetih malih in predšolskih otrok;

č) zdravstveno nadzorstvo otrok v vzgojno varstvenih zavodih z najmanj enkratnim pregledom otrok in splošnega zdravstvenega režima na leto v teh zavodih in z zdravniškim pregledom otrok pred sprejemom v zavod.

35. člen

Obvezna oblika zdravstvenega varstva šolskih otrok in mladine do 15. leta starosti (varianta: do dopolnjenega 18. leta starosti) in rednih študentov do 26. leta starosti (5. točka 30. člena), obsega:

— sistematične zdravniške preglede osnovnošolskih otrok pred vstopom v šolo in v 1., 4. in 7. razredu osnovne šole ter strokovno indicirane kontrolne preglede, ki so s tem v zvezi; pregled v 7. razredu obsega tudi zdravniško svetovanje za usmeritev v poklic;

— sistematične zdravniške preglede pred vstopom v srednjo šolo (poklicno, tehnično in druge), ki se štejejo tudi kot pregled v prvem letu šolanja;

— sistematične letne zdravniške preglede učencev poklicnih šol ter dvakratni sistematični pregled učencev drugih srednjih šol med šolanjem, od tega en pregled v 3. letniku srednje šole, ki obsega tudi zdravniško usmeritev v poklic, ter medicinsko indicirane kontrolne in specialistične preglede, ki so s tem v zvezi;

— najmanj štiri sistematične zdravniške preglede učencev posebnih šol v teku njihovega šolanja;

Variantna za naslednjo alineo:

— najmanj en sistematični pregled otrok in mladine med 15. in 18. letom starosti, ki se ne šolajo in še niso zaposleni;

— sistematične zobozdravstvene preglede, ki se opravijo obenem s sistematičnimi pregledi po določbah prve do četrte alineje tega člena, varstvo (fluorizacija) in zdravljenje zob in zobnih anomalij;

— izvenbolnišnično zdravljenje šolskih otrok in mladine ter bolnišnično zdravljenje, če je to medicinsko indicirano;

— preprečevanje, zatiranje in zdravljenje revmatične mrzlice (febris rheumatica) ter prve in ponovne preglede, specialistične preglede laboratorijske in druge diagnostične preiskave, ki so s tem v zvezi;

— najmanj enkratni letni pregled higienskega režima v šoli, internih, mlečnih kuhinjah, študentskih domovih in menzah itd.;

— odkrivanje in medicinsko rehabilitacijo okvar vida, sluha, ortopedskih anomalij oziroma deformacij pri šolskih otrocih, mladini do 15. leta (varianta: do 18. leta) starosti in rednih študentih do 26. leta starosti ter medicinsko indicirane protetične in ortopedске pripomočke;

— patronažno službo za šolske otroke in mladino po odredbi zdravnika v posameznih utemeljenih primerih.

Zdravstveno varstvo rednih študentov obsega poleg tega, kar je določeno v prvem odstavku, tudi še dva sistematična zdravniška pregleda tekom študija, fluorografske preglede na dve leti, sistematične zobozdravstvene preglede na dve leti in zdravljenje vseh obolenj.

36. člen

Obvezna oblika aktivnosti za zgodnje odkrivanje malignih obolenj in sladkorne bolezni ter njihovo zdravljenje (6. točka 30. člena), obsega:

a) odkrivanje (detekcija) predrakastih in rakastih obolenj v vseh zdravstvenih zavodih z obveznim izvajanjem določenih detekcijskih preiskovalnih postopkov in z obvezno napotitvijo bolnika takoj po odkritju suma na rakasto obolenje na potrebne nadaljnje diagnostične postopke in na zdravljenje v ustrezno bolnišnico;

— redne periodične preglede delavcev, ki so pri svojem delu izpostavljeni kancerogenim agensom, če ni plačnik teh pregledov delovna organizacija; periodične kontrolne preglede in zdravljenje bolnikov z ugotovljenimi predrakastimi obolenji;

— zdravljenje vseh neoplastičnih obolenj, ki ogrožajo bolnikovo življenje;

— periodične zdravniške kontrolne preglede rakavih bolnikov po zdravljenju, njihovo medicinsko rehabilitacijo ter patronažno in drugo medicinsko oskrbo v primeru, če so tega potrebni (nerehabilitirani in neozdravljivi bolniki);

Republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo izda natančnejše predpise o prijavi in kontroli rakastih bolnikov in o drugih tehničnih vprašanjih boja proti raku.

b) odkrivanje sladkorne bolezni v zdravstvenih domovih ter na internističnih in drugih oddelkih bolnišnic ob priliki drugih zdravniških pregledov z opravo dodatnih zdravniških in laboratorijskih preiskav, če je podan sum na sladkorno bolezen, in obvezno napotitev bolnikov na internistične oziroma druge specialistične preglede ter na bolnišnično zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo, kadar je to medicinsko indicirano;

— redne kontrolne preglede in zdravljenje (specifično) latentnih in vseh manifestnih diabetikov;

— obvezen pregled urina na sladkor pri zdravniškem pregledu otrok ob vstopu v šolo in obvezen pregled urina na sladkor ob priliki fluorografiranja;

— patronažno službo pri izvenbolnišnično zdravljenih sladkornih bolnikih.

37. člen

Obvezna oblika aktivnosti za organizirano zdravstveno vzgojo prebivalstva (7. točka 30. člena), obsega:

a) zdravstveno vzgojo v zvezi z odkrivanjem, preprečevanjem, zatiranjem in zdravljenjem nalezljivih bolezni posebno ob priliki organizacije imunizacij in ob priliki epidemij;

b) zdravstveno vzgojo v zvezi z odkrivanjem, preprečevanjem, zatiranjem in zdravljenjem tuberkuloze, veneričnih obolenj in trahoma;

c) zdravstveno vzgojo v zvezi z duševnim zdravljenjem;

č) zdravstveno vzgojo v zvezi z zdravstvenim varstvom žena nosečnic, porodnic in v zvezi z materinstvom in kontracepcijo;

d) zdravstveno vzgojo v zvezi z zdravstvenim varstvom novorojenčkov, dojenčkov in predšolskih otrok;

e) zdravstveno vzgojo v zvezi z zdravstvenim varstvom šolskih otrok, šolske in druge mladine ter študentov;

f) (organizirano) zdravstveno vzgojo v zvezi s preprečevanjem, zgodnjim odkrivanjem in zdravljenjem malignih obolenj, sladkornega obolenja in nekaterih drugih obolenj;

g) zdravstveno vzgojo prebivalstva o zdravem življenju in o vplivih življenjskega in delovnega okolja na določene skupine prebivalstva;

Organizirano zdravstveno vzgojno delo se opravlja v obliki predavanj, seminarjev, letakov, brošur, skupinskih demonstracij in podobno ter v obliki skupinskega dela z določenimi vrstami bolnikov.

Za financiranje organizirane aktivnosti za zdravstveno vzgojo izločijo plačniki zagotovitvenih oblik zdravstvenega varstva v svojih programih ...% sredstev za vsako posamezno obliko zdravstvenega varstva in določijo njihovo razdelitev na izvajalce organizirane zdravstvene vzgoje.

Bilo je že omenjeno, da naj bo navedeno zdravstveno varstvo obvezno za vse prebivalstvo, ne glede na plačnika. To zdravstveno varstvo bo za vse uporabnike (zavarovane ali nezavarovane osebe) brezplačno in plačniki ne bodo smeli predpisati uporabnikom prispevka k stroškom zdravljenja.

Posebej pa osnutek republiškega zakona o zdravstvenem zavarovanju določa za zavarovance — delavce še naslednje obvezne oblike zdravstvenega varstva:

— zdravstvena nega zdravnika splošne prakse, v številni preglede na domu;

— zdravstvena nega zdravnika specialista, ki se daje v bolnicah bodisi bolnikom, bodisi eksternim pacientom, kakor tudi zdravstvena nega zdravnika specialista izven same bolnice;

— osnovni farmacevtski proizvodi na recept zdravnika ali druge strokovne osebe;

— bolnišnična oskrba, če je to potrebno.

Za vse zadnje navedene oblike zdravstvenega varstva pa bodo komunalne skupnosti soc. zavarovanja lahko določile, da zavarovane osebe same prispevajo del stroškov. Pri tem pa bodo skupnosti predhodno morale zagotoviti, da je uvedba samopriskevka strokovno utemeljena in da samopriskevki ne odvrta zavarovanih oseb od uporabe zadevnega zdravstvenega varstva.

Sedaj veljavni predpisi temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju delavcev so predvsem v pogledu naštevanja ukrepov za preprečevanje bolezni manj precizni, kar je mnogokrat povzročalo nejasnost in spore med zdravstveno službo ter plačniki zdravstvenih storitev. Zato pa sedanji zakon kot obvezno pravico vsebuje še:

— preprečevanje, nego in zdravljenje ustnih in zobnih bolezni;

— zobotehnično pomoč in zobna protetična sredstva;

— proteze, ortopedске pripomočke ter sanitarne priprave;

— vsa potrebna zdravila;

— medicinsko rehabilitacijo v zdravstvenih in drugih specializiranih zavodih;

— cepljenje, imunizacijo, kemično profilakso;

— ugotavljanje zmožnosti za delo na posameznem delovnem mestu in za vojaško službo.

Vseh teh oblik zdravstvenega varstva namreč novi zvezni zakon o zdravstvenem zavarovanju in predlagani osnutek republiškega zakona ne določata, kot obvezne, pač pa bodo v obsegu in pogojih morale odločati skupnosti zavarovancev s svojimi statuti.

Iz navedenega je razvidno, da bomo v bodoče razlikovali tri vrste zdravstvenega varstva in sicer:

a) obvezne oblike, za katere ne bo možno določiti samopriskevka zavarovanim osebam in tudi ne ostalim prebivalcem;

b) obvezne oblike, za katere bo možno določiti samopriskevka k stroškom;

c) ostale neobvezne oblike, katere bodo po svoji presoji in glede na možnosti določile komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja samostojno.

Posebna zaščita pa je že z novim zveznim zakonom in v predlogu republiškega zakona določena za zavarovance, ki se ponesrečijo pri delu oz. zbolijo za poklicno boleznijo. V takem primeru je zavarovancem — delavcem zagotovljena popolna zdravstvena oskrba, vključno z vsemi sicer neobveznimi oblikami. Oproščeni so tudi samopriskevka k stroškom zdravljenja, ker gre do vsi stroški in breme sklada zdravstvenega zavarovanja.

Nadomestila osebnega dohodka

Z zveznim zakonom in osnutkom republiškega zakona o zdravstvenem zavarovanju je nadomestilo osebnega dohodka zagotovljeno v naslednjih primerih:

— med časno zadržanostjo z dela zaradi bolezni ali nesreče pri delu;

— zavarovanki — delavki med porodniškim dopustom za čas, ki je kot najmanjši določen z zakonom (TZDB);

— zavarovancu — delavcu med zadržanostjo z dela zaradi nege obolelega otroka, starega do 1 leta (varianta: starega do treh let) in sicer od prvega dne take zadržanosti;

— zavarovancu — delavcu, ki zaradi določenega zdravljenja ali medicinskih preiskav, ki jih ni mogoče opraviti izven zavarovančevega delovnega časa, ne more delati;

— zavarovancu, za čas nujnega zdravljenja po predpisih o vojaških vojnih invalidih;

— zavarovancu, za čas, ko je izoliran kot bacilonosilec ali zaradi nalezljive bolezni v njegovi okolici, od prvega dne izolacije.

Ni pa v omenjenih zakonih določena pravica do nadomestila osebnega dohodka:

— če so zavarovanci določeni za negovanje ožjega družinskega člana ali svoje žene po porodu;

— če so zavarovanci določeni za spremljevalca bolniku, ki je poslan na zdravljenje v drug kraj.

Po sedaj veljavnem zakonu so zavarovanci upravičeni do nadomestila tudi v teh dveh primerih. V bodoče pa naj o tem odločijo komunalne skupnosti ali delovne organizacije, ki žele to pravico zagotoviti svojim delavcem.

Glede izplačevanja nadomestil osebnega dohodka določa osnutek republiškega zakona, da izplačujejo delovne organizacije nadomestila v svoje breme za prvih 30 dni samo v primerih bolezni zavarovanca in v času nujnega zdravljenja po predpisih o vojaških vojnih invalidih. V vseh ostalih primerih naj bi se obvezna nadomestila že od prvega dne odsotnosti z dela izplačevala v breme sklada zdravstvenega zavarovanja.

Tudi po novem zveznem zakonu in osnutku republiškega bo za osnovo nadomestila služil dosežen povprečni osebni dohodek v preteklem letu. Enako kakor po sedanjih predpisih bodo delovne organizacije samostojno določale odstotek nadomestila za prvih 30 dni bolezni, komunalne skupnosti pa odstotek za obolenja, ki traja preko 30 dni oz. v primerih, ko se nadomestilo izplačuje v breme sklada zdravstvenega zavarovanja že od prvega dne. Določena je najnižja meja odstotka nadomestila, ki znaša upoštevajoč mednarodni dogovor 60%. Razlika je tudi pri izjemah, ki so upravičene do 100% nadomestila. V bodoče bodo po republiškem osnutku do 100% nadomestila upravičeni samo zavarovanci, ki so delancemožni zaradi nesreče pri delu ali poklicne bolezni in zavarovanke v času porodniškega dopusta. Ni pa več predvideno 100% nadomestilo za vaje in učence strokovnih šol. Važno spremembo predlaga republiški osnutek tudi glede pogojev pravice do nadomestila, ker predvideva 3 mesece neprekinjene delovne dobe neposredno pred obolenjem oz. 6 mesecev s prekinitvami v zadnjih 12 mesecih. Ta določba pa ne bo veljala za zavarovanke na porodniškem dopustu, v primeru nesreče pri delu oz. poklicne bolezni, zaradi nege obolelega otroka starega do enega leta in zavarovanca, ki je izoliran kot bacilonosilec ali zaradi nalezljive bolezni.

Glede trajanja pravice do nadomestila osebnega dohodka ni razlike med sedanjimi in predvidenimi predpisi, ker tudi novi splošni zakon določa obvezno ocenitev delancemožnih zavarovancev po dveh letih prejemanja nadomestila. Novi zvezni zakon in osnutek republiškega ne določata zvišanja (valorizacije) nadomestila osebnega dohodka, če traja bolniški stalež preko eno leto. Prav tako ni predvideno zniževanje nadomestila, če se zavarovavec nahaja v bolnišnici. Tako zvišanje po enem letu, kakor znižanje za časa bivanja v bolnišnici bodo komunalne skupnosti določile s svojimi statuti.

Ostale pravice

Sedanji zakon vsebuje še naslednje pravice:

— povračilo potnih stroškov, če je zavarovancu zdravnik poslal na zdravljenje v drug kraj;

— podpora za opremo novorojenega otroka;

— pogrebno ob smrti zavarovanca ali družinskega člana;

— posmrtnino ob smrti zavarovanca.

Novi zvezni zakon in osnutek republiškega zakona teh pravic ne določata, pač pa to prepustičata v odločitev komunalnim skupnostim zdravstvenega zavarovanja.

Financiranje

Znatne spremembe so predvidene v financiranju zdravstvenega zavarovanja delavcev. Po sedanjih predpisih je glavni dohodek sklada zdravstvenega zavarovanja osnovni prispevek, katerega zavezniki obračunavajo v določenem odstotku od kosmatih osebnih dohodkov (sedaj 5,2%). Poleg tega plačujejo delovne organizacije še dodatni prispevek, to pa le v primeru, če znašajo stroški zdravljenja v posamezni delovni organizaciji več kakor je določeno komunalno povprečje. Dodatni prispevek po sklepu skupščine komunalne skupnosti ne sme presegati za posamezno delovno organizacijo 2,5%. Za pokrivanje primanjkljajev v skladu zdravstvenega zavarovanja pa lahko skupščina komunalne skupnosti predpiše izredni prispevek.

Posebnosti novega sistema financiranja zdravstvenega zavarovanja delavcev pa so naslednje:

— stopnje prispevkov za zdravstveno zavarovanje bodo posebej določene za nesreče pri delu in poklicna obolenja, za obvezno zdravstveno varstvo in za ostale pravice zdravstvenega zavarovanja;

— komunalne skupnosti bodo stopnje prispevkov predpisovale samostojno in ni predvideno soglasje občinskih skupščin;

— prispevek za nesreče in poklicne bolezni lahko komunalna skupnost predpiše posamezni organizaciji ali zaseb. delodajalcu v višjem znesku, če je nevarnost za nesreče pri delu oz. poklicne bolezni povečana. Zvišana prispevna stopnja pa ne sme presegati 50% od redne tarife;

— k zagotovitvi sredstev za stroške zdravstvenega varstva, ki ga morajo skupnosti zdravstvenega zavarovanja (obvezno varstvo) zagotavljati po tem zakonu, prispeva sredstva tudi republika če stroški za obvezne oblike zdravstvenega varstva, ugotovljeni po zaključnem računu in po povprečnih cenah za zdravstvene storitve v republiki, presegajo za eno tretjino (alternativa: polovico) dohodke, planirane s predpisano prispevno stopnjo;

— predpisana je obvezna rezerva (8,33% letnih planiranih izdatkov);

— osnutek republiškega zakona zelo podrobno določa plačnike prispevkov za posamezne kategorije zavarovancev.

Glavne razlike so torej v tem, da novi predpisi ne predvidevajo dodatnega prispevka in tudi ne pokrivanje primanjkljajev z izrednim prispevkom. Če upoštevamo, da bodo nove skupnosti takoj morale odvajati sredstva v obvezno rezervo, pomeni sprejemanje zdravstvenega programa in določanje ustreznih prispevnih stopenj izredno delikatno nalogo.

— osnutek republiškega zakona zelo podrobno določa plačnike prispevkov za posamezne kategorije zavarovancev.

Glavne razlike so torej v tem, da novi predpisi ne predvidevajo dodatnega prispevka in tudi ne pokrivanje primanjkljajev z izrednim prispevkom. Če upoštevamo, da bodo nove skupnosti takoj morale odvajati sredstva v obvezno rezervo, pomeni sprejemanje zdravstvenega programa in določanje ustreznih prispevnih stopenj izredno delikatno nalogo.

— osnutek republiškega zakona zelo podrobno določa plačnike prispevkov za posamezne kategorije zavarovancev.

Glavne razlike so torej v tem, da novi predpisi ne predvidevajo dodatnega prispevka in tudi ne pokrivanje primanjkljajev z izrednim prispevkom. Če upoštevamo, da bodo nove skupnosti takoj morale odvajati sredstva v obvezno rezervo, pomeni sprejemanje zdravstvenega programa in določanje ustreznih prispevnih stopenj izredno delikatno nalogo.

Samouprava in izvajanje

Novi zakoni o zdravstvenem zavarovanju torej tudi za naprej določajo upravljanje s skladi zdravstvenega zavarovanja po načelu samouprave zavarovancev v okviru skupnosti zdravstvenega zavarovanja. Organizacijsko se samoupravljanje torej ne bo bistveno spremenilo, ker bodo tudi v bodoče upravljale sklade in izvajale zdravstveno zavarovanje skupščine komunalnih skupnosti, katere bodo izvolili zavarovanci sami. Zato pa je vsebina samouprave močno razširjena in spremenjena. Omenjeno je že, da sedanji sistem dopušča samoupravi zdravstvenega zavarovanja le ozke možnosti, saj so bile tako pravice, kakor zbiranje sredstev v glavnem že določene ali vsaj limitirane.

Tudi v novem predlogu republiškega zakona, ki je sedaj predmet javne razprave so predvi-

dene obvezne oblike zdravstvenega varstva, katere morajo obvezno sprejeti in izvajati vse skupnosti zdravstvenega zavarovanja. To je nedvomno določeno zato, da je na območju republike zagotovljen enotni minimum zdravstvenega varstva. Seveda pomeni obvezno zdravstveno varstvo razmeroma težko obvezo komunalnih skupnosti, zlasti še, ker danes ni izračunov, koliko bo to obvezno (razmeroma široko) zdravstveno varstvo stalo. Pri tem pa ne gre prezreti obveznost republike, da bo morala pokrivati del izdatkov, če bodo slednji za določen odstotek presežali republiško povprečje.

Prav tako bo komunalna skupnost tudi pri ostalih za zavarovanja obveznih oblikah imela deloma vezane roke. Skupnost bo sicer lahko samostojno odločala o obsegu tega varstva in določala samoprisevek k stroškom, vendar na način ki zavarovanih oseb ne bo odvrčal od uporabe zdravstvenega varstva. Pri tem ostaja še dokaj nejasnih vprašanj, npr. kaj je mišljeno pod »osnovnimi farmacevtskimi proizvodi«? Prepuščeno pa je skupnostim določanje obsega pravic in samoprisevka iz tretje grupe zdravstvenega varstva (zobozdravstvo itd.), vendar je treba upoštevati, da so te oblike zdravstvenega varstva že sedaj močno razvite na območju gorenjske skupnosti.

Bodoče komunalne skupnosti bodo morale sedaj veljavni zakon o organizaciji in financiranju skoraj v celoti nadomestiti s svojim statutom, ki bo predstavljal osnovni in najvažnejši akt. S statutom bodo skupnosti morale predvsem:

— določiti organizacijo skupnosti in volitve članov v skupščino;

— določiti krog zavarovanih oseb, ki bodo imeli pravico do zdravstvenega varstva;

— določiti obseg in vrsto pravic (poleg obveznih) zdravstvenega zavarovanja;

— določiti način uporabe zdravstvenega varstva;

— določiti vse akte (sklepe itd.), ki jih bo skupščina posebej sprejemala;

— določiti zadeve, katere bo možno sprejemati le v referendurni obliki.

Pri določanju načina uporabe pravic je treba poudariti, da osnutek republiškega zakona predvideva svobodno izbiro zdravstvenega zavoda in zdravnika oz. zdravstvenega delavca. Skupnosti zdrav. zavarovanja pa bodo imele možnosti plačati stroške zdravljenja samo v višini, kolikor bi znašali, če bi zavarovana oseba uporabila na način, kakor je to določeno v statutu skupnosti.

Bistveno bo spremenjen tudi način varstva pravic zavarovanih oseb. Po sedanjih predpisih rešuje pritožbe proti odločbam komunalnih zavodov na drugi stopnji republiški zavod za soc. zavarovanje. Po novem republiškem zakonu, pa bo pritožbe proti prvostopnim odločbam reševal organ, ki ga bo določila skupščina komunalne skupnosti s splošnim aktom. Proti dokončni odločbi na drugi stopnji pa bo zavarovavec lahko vložil tožbo pri rednem sodišču (sedaj upravni spor).

Osnutek republiškega zakona določa za ustanovitev in obstoj skupnosti zdravstvenega zavarovanja naslednje pogoje:

1. če se z dohodki skupnosti:

a) krijejo pravice do zdravstvenega varstva in denarna nadomestila iz zdravstvenega zavarovanja;

b) omogoča pospeševanje zdravstvenega varstva;

c) oblikujejo predpisane rezerve in krijejo stroški za izvajanje zdravstvenega zavarovanja;

2) če so zagotovljeni pogoji, da zavarovane osebe čimbolj neposredno uveljavljajo svoje samoupravne pravice;

3. če je na območju, za katero se ustanavlja skupnost najmanj 50.000 (alternativa: 80.000) aktivnih zavarovancev-delavcev in zavarovancev, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost;

4. če je predhodno v soglasju z občinskimi skupščinami in občinskimi sindikalnimi sveti določeno območje občin, ki ga bo obsegala skupnost.

Vidna je težnja republiškega zakonskega osnutka za ustanovitev takih skupnosti zdravstvenega zavarovanja, ki bodo ekonomsko sposobne zagotoviti zdravstveno zavarovanje

Za škodo, ki jo povzročijo mladoletniki odgovarjajo njihovi starši oziroma skrbniki.

7. člen

V stanovanjskih hišah družbene lastnine, kjer stanarino pobira Stanovanjsko podjetje je stanovalec dolžan plačati stanarino na dan, ki ga določi stanovanjsko podjetje. Skupno s stanarino je dolžan plačati tudi vse ostale prispevke, ki se pobirajo poleg stanarine.

Stanarina se plačuje ali se neha plačevati z dnem primopredaje stanovanja.

8. člen

Za stanovanjske hiše, ki imajo hišnika, se njegove dolžnosti in pristojnosti določijo s splošnim aktom stanovanjskega podjetja. Hišnik za svoje delo odgovarja stanovanjskemu podjetju.

9. člen

Stanovanjske hiše v družbeni lastnini so dolžne imeti organ upravljanja stanovanjske hiše. V stanovanjskih hišah, ki imajo manj kot pet stanovanj opravljajo pravice in dolžnosti hišnega sveta vsi imetniki stanovanjske pravice.

V stanovanjskih hišah, kjer organ upravljanja ni izvoljen ali nezadovoljivo opravlja svoje dolžnosti, lahko za stanovanjske zadeve pristojni upravni organ občinske skupščine na predlog stanovanjskega podjetja odloči, da opravlja nujne zadeve v imenu hišnega sveta stanovanjsko podjetje v breme sredstev, ki jih ima na voljo stanovanjska hiša za tekoče vzdrževanje.

II. DOLŽNOSTI IN PREPOVEDI

a) dolžnosti

10. člen

Stanovalec so zlasti dolžni:

1. Uporabljati stanovanje s skrbnostjo dobrega gospodarja, ga varovati pred okvarami in ga redno vzdrževati.

2. Uporabljati stanovanje in pripadajoče pomožne prostore ter skupne prostore v stanovanjski hiši v skladu z namenom in na način, ki ne moti in ovira drugih stanovalcev in ne povzroča prekomerne obrabe stanovanja.

3. Vzdrževati stanovanje in pripadajoče pomožne prostore v uporabnem stanju in skrbeti za popravila naprav v stanovanju ter na lastno pobudo ali na zahtevo lastnika ali upravljalca stanovanja odpravljati vse pomanjkljivosti, katere bi utegnile povzročiti škodo stanovanju ali stanovanjski hiši.

4. Skrbeti za redne servisne preglede naprav v stanovanju.

5. V zimskem času ukrepati pravočasno vse potrebno, da se preprečijo poškodbe zaradi zmrzovanja.

6. Prilagoditi porabo električne energije priključni moči stanovanja in stanovanjske hiše.

7. Prijaviti upravljalcu ali lastniku stanovanja vse poškodbe v stanovanju, katere je ta dolžan odpraviti.

8. Ob vremenskih nepravilnostih zapirati okna, balkonska in druga vrata stanovanj in skupnih prostorov.

9. Zaklepiti v hišah družbene lastnine glavna vhodna vrata med 21. in 5. uro.

10. Plačevati stroške centralnega ogrevanja in dvigalnih naprav po tarifi, ne glede na prisotnost stanovalcev.

11. Namestiti napis z imenom imetnika stanovanjske pravice in lastnika stanovanja, ki ga uporablja, na vhodnih vratih stanovanja, pri tipkalu električnega zvonca ali domofona pri glavnem vhodu takoj ob vstopu v stanovanje.

12. Uspoštovati razpored uporabe skupnih prostorov, razpored čiščenja skupnih prostorov in druga določila organa upravljanja stanovanjske hiše.

13. Na zahtevo upravljalca, hišnega sveta ali lastnika stanovanjske hiše pomagati pri čiščenju snega ali posipanju ob poledici.

14. Omogočiti upravljalcu ali lastniku stanovanja ali stanovanjske hiše potrebna popravila v stanovanju, na delih stanovanja ali na skupnih napravah, če te potekajo skozi stanovanje.

15. Omogočiti upravljalcu ali lastniku stanovanja ali stanovanjske hiše na njegovo zahtevo vsaj enkrat letno pregled stanovanja in njegovih delov, da se le-ta prepriča o uporabi in vzdrževanju stanovanja.

11. člen

Organ upravljanja stanovanjske hiše (hišni svet) je dolžan:

1. Skrbeti za red, mir in druge pogoje za prijetno počutje stanovalcev v stanovanjski hiši.

2. Skrbeti za redno tekoče vzdrževanje skupnih prostorov in naprav v stanovanjski hiši, redno čiščenje skupnih prostorov in neposredne okolice stanovanjske hiše ter vzdrževanje zelenic okrog hiše.

3. Skrbeti za izvajanje določil odloka o javnem redu in miru glede čiščenja snega s prehodov, dostopov in pločnikov ter posipanje ob poledici.

4. Nabaviti ustrezne zastave ter skrbeti za pravočasno izobešanje in snemanje ob praznikih.

5. Sprejeti in objaviti razpored uporabe in čiščenja skupnih prostorov v stanovanjski hiši.

6. Obveščati stanovanjsko podjetje o potrebi večjih popravil v stanovanjih, skupnih prostorih ali posameznih delih stanovanjske hiše.

12. člen

Upravljalca (stanovanjsko podjetje) oziroma lastnik stanovanjske hiše je dolžan:

1. Skrbeti za investicijsko vzdrževanje (velika popravila, zamenjavo dotrajenih delov) stanovanjskih hiš, skupnih prostorov in stanovanj.

2. Skrbeti za pravilno in varno obratovanje naprav v stanovanjski hiši.

3. Nabaviti hišni red ter poskrbeti za to, da bo izobešen ob glavnem vhodu na primernem mestu.

4. Skrbeti za pravočasno izvolitev organov upravljanja hiše, namestitev hišnikov in kurjačev v hišah družbene lastnine.

5. Zagotoviti potrebna sredstva za opremo in dejavnost enot civilne zaščite v stanovanjski hiši.

13. člen

V stanovanjskih hišah družbene lastnine sta organ upravljanja stanovanjske hiše in stanovanjsko podjetje dolžna skupno skrbeti za to, da se v okviru razpoložljivih sredstev vrši tekoče in investicijsko vzdrževanje stanovanjske hiše, njenih delov in posameznih stanovanj ter, da se s tem ustvarjajo kar najboljši pogoji stanovalcem za bivanje.

Sklepi organa upravljanja stanovanjskega podjetja so obvezni za vse stanovalce.

b) prepovedi

14. člen

Stanovalec je zlasti prepovedano:

1. Uporabljati stanovanjske prostore za poslovno dejavnost brez dovoljenja upravljalca ali lastnika stanovanja.

2. Shranjevati kurivo več kakor 15 dni na zato določenih prostorih izven drvarnic in puščati neočiščen prostor, kjer je bilo kurivo odloženo.

3. Iztepati preproge ali druge predmete z oken, balkonov, teras in ravnih streh.

4. Povzročati kakršen koli prekomeren hrup med 22. in 5. uro ali uporabljati stroje in naprave, ki bi motili sprejem slike ali zvoka.

5. V stanovanjskih blokkih sušiti perilo izven ali iznad balkonskih ograj na balkonih ali ložah.

6. Parkirati motorna vozila na mestih, kjer ovirajo druge stanovalce ali povzročajo škodo.

7. Uporabljati straniščne ali vodovodne školjke za odplakovanje trdih ali vnetljivih snovi ter metati odpadke v odtočne cevi ali kanale.

8. Pri pranju ali čiščenju v zaprtih prostorih uporabljati lahko vnetljive ali eksplozivne snovi.

9. Ob fasadah stanovanjskih hiš v strnjenih naseljih postavljati lope ali druge provizorije.

10. Na strehah, terasah, balkonih, fasadah ali oknih brez dovoljenja lastnika ali upravljalca stanovanja postavljati antene ali druge naprave.

11. Na okna, balkone ali fasadne vence postavljati nezavarovane predmete, ki bi ogrozili varnost mimoidočih.

12. Igrati se v skupnih prostorih in izven stanovanjske hiše na način, ki bi povzročal hrup ali nemir ali škodo hiši in njeni okolici.

13. Puščati vključene neavtomatizirane električne naprave.

14. Hraniti kurilno olje ali jeklenke s plinom v nasprotju s predpisi o hrabi kurilnega olja in plina.

15. V skupnih prostorih odlagati snovi in predmete (les, papir, embalažo, krpe, odpadke in podobno), ki bi predstavljali nevarnost požara ali ovirali druge stanovalce.

16. Odlagati smeti in druge odpadke izven za to določenih prostorov in posod.

17. Zanimarjati red in snago v stanovanjskih, pomožnih in skupnih prostorih stanovanjske hiše ali njene okolice.

18. Puščati prižgane luči ali teči vodo v skupnih prostorih brez potrebe.

19. Brez dovoljenja lastnika ali upravljalca hiše uporabljati vodo za pranje motornih vozil.

20. V stanovanjskih blokkih rediti domače živali z izjemo malih sobnih živali, ki ne motijo drugih stanovalcev.

21. Uporabljati oglasno desko brez dovoljenja hišnega sveta.

III. KAZENSKÉ DOLOČBE

15. člen

Z denarno kaznijo do 200 dinarjev ali z zapornom do 30 dni se kaznuje za prekršek po 47. členu točke 5 Temeljnega zakona o varstvu pred požarom, kdor ravna v nasprotju z določili 14. člena 8. in 14. točke tega odloka.

16. člen

Z denarno kaznijo do 300 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor ravna v nasprotju z določili 10. člena 4., 5., 6., 14. in 15. točke, 11. člena 6. točke, 12. člena, 2. točke in 14. člena 13. točke tega odloka.

Od 100 do 300 dinarjev se kaznuje za prekršek kdor ravna v nasprotju z določili 14. člena 9. točke tega odloka.

17. člen

Z denarno kaznijo do 200 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor ravna v nasprotju z določbami 14. člena 1. in 7. točke tega odloka.

18. člen

Z denarno kaznijo od 50 do 100 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor ravna v nasprotju z določili 14. člena 4. in 20. točke tega odloka. Z denarno kaznijo do 100 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor ravna v nasprotju z določili 10. člena 12. in 13. točke, 11. člena 4. točke in 14. člena 10., 11., 16., 17., 18. in 19. točke tega odloka.

19. člen

Z denarno kaznijo do 50 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor ravna v nasprotju z določili 11. člena 3. točke, 12. člena 3. točke in 14. člena 12. in 21. točke tega odloka.

20. člen

Z denarno kaznijo 20 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor ravna v nasprotju z določili 14. člena 2. in 15. točke tega odloka.

21. člen

Z denarno kaznijo 20 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor ravna v nasprotju z določili 10. člena 8., 9. in 11. točke, 14. člena 3., 5. in 6. točke tega odloka.

22. člen

Za prekršek, ki ga stori organ upravljanja stanovanjske hiše (hišni svet) ali upravljalca (stanovanjsko podjetje), odgovarja predsednik hišnega sveta, oziroma odgovorna oseba v stanovanjskem podjetju.

23. člen

Če stori prekršek po tem odloku mladoletnik se kaznuje njegovi starši oziroma skrbnik z denarno kaznijo do 100 din, če so zanemarili svojo dolžnost in niso skrbeli za mladoletnika.

24. člen

Osebe, ki po pooblastilu pristojnega občinskega upravnega organa ali stanovanjskega podjetja opravljajo nadzor nad izvajanjem določil tega odloka, smejo takoj na mesto izterjati denarno kazno od tistih, ki jih zalogijo pri prekrških iz 20. in 21. člena tega odloka.

Če tisti, ki je storil prekršek noče takoj ali v roku osmih dni plačati kazni, se proti njemu uvede postopek o prekršku.

IV. KONČNE DOLOČBE

25. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati Odlok o hišnem redu št. 36-80/63-3 od 1. VII. 1963. Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 36-26/69

Skofja Loka, dne 26/11-1969

Predsednik:

Zdravko Krvina l. r.

237

Na podlagi 81. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/64, 12/66, 28/67, 21/68, 23/68, 16/69 in 22/69) je skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 26/11-1969 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o javnem redu in miru občine Škofja Loka

1. člen

V odloku o javnem redu in miru občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/66) se za 5. členom doda nov člen, 5. a, ki se glasi:

»5. a. člen

Uporabniki smučišč morajo ravnati v skladu s pravili o varni vožnji na smučiščih in upoštevati znake, ki so v ta namen postavljeni. Po smučiščih morajo voziti ali hoditi v skladu z okoliščinami na smučišču in tako, da vožnjo ves čas popolnoma obvladajo in da lahko ukrenejo vse, kar je potrebno, da se izognejo nevarnosti, ki jo v danih razmerah lahko pričakujejo.

Smučarji so dolžni uporabljati varnostne trakove (lovilko) za pritrjevanje smuči k nogi.

Prepovedano se je zadrževati na zoženih in nepreglednih delih smučišč. Ni dovoljeno prirvanje in vrivanje v vrsto pri čakanju na žičnih postajah. V primeru nesreče na smučišču so uporabniki smučišč dolžni pomagati, obvestiti o nesreči upravitelja žičnice in dati osebne podatke pooblaščenim osebam.

2. člen

Za 9. členom se doda nov, 9. a. člen, ki se glasi:

»9. a. člen

Delovne in druge organizacije, lastniki oz. upravljalci zgradb in hišniki v občini Škofja Loka so dolžni skrbeti, da so na dan državnih, republiških in krajevnih praznikov, ob posebnih prilikah pa tudi na splošen poziv občinskih družbeno političnih organizacij, izobešene državne oz. republiške zastave.

3. člen

V 11. členu se na koncu 6. točke dodata besedi »osmega člena«, nato pa označba »8. člena« v sredini črta.

Za 6. točko se doda nova, 7. točka, ki se glasi:

»7. če izobesi državno ali republiško zastavo v nasprotju z določili člena 9. a.«

4. člen

V 12. členu se za 17. točko dodata dve novi točki, ki se glasita:

»18. kdor pride na kraj nezgode na smučišču in ne pomaga poškodovanim ali ne poskrbi, da se o nezgodi obvesti upravitelja žičnic,

19. kdor ne da na zahtevo pooblaščenih oseb osebnih podatkov.«

5. člen

V 14. členu se za 4. točko doda pet novih točk, ki se glasijo:

»5. kdor ne uporablja za vzpenjanje po smučišču roba smučišča,

6. kdor ne upošteva markacij, opozorilnih znakov ali napisov na smučišču,

7. kdor prehiteva na smučišču na tak način, da prehitevanemu uporabniku smučišča ne pusti dovolj prostora za varno vožnjo,

8. kdor na smučišču ali pri vožnji z žičnico ne uporablja lovilnih trakov,

9. kdor se preriva ali vriva v vrstni red pri žičnici ali kako drugače moti ali ovira ostale uporabnike žičnic.«

6. člen

Ta odlok stopi v veljavo osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 06-018/69

Škofja Loka, dne 26/11-1969

Predsednik:

Zdravko Krvina l. r.

238.

Na podlagi 3. odstavka 13. člena in 20. člena zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 12/67) v zvezi z 81. členom statuta občine Škofja Loka, je skupščina občine Škofja Loka na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 26/11-1969 sprejela

ODREDBO

o spremembi odredbe o maloprodajnih cenah in maržah v občini

1. člen

V 1. členu odredbe o maloprodajnih cenah in maržah v občini Škofja Loka (Uradni vestnik

Gorenjske, št. 9/69) se spremeni točka II c in se glasi:

— sladkor kristal 2,80 din/kg
— sladkor kocke 3,10 din/kg

2. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 38-01/69

Škofja Loka, dne 26/11-1969

Predsednik:

Zdravko Krvina l. r.

239.

Na podlagi 13., 16. in 20. člena zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 12/67) 2. točke odloka o natančnejših pogojih za ukrepe neposredne družbene kontrole cen za meso (Uradni list SRS, št. 24/68) ter 81. člena statuta občine Škofja Loka, je skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 26/11-1969 sprejela

ODREDBO

o oblikovanju cen za sveže meso v prodaji na drobno

1. člen

Cene svežega mesa v prodaji na drobno se oblikujejo na kalkulativen način in na podlagi predpisanega razseka, ki je sestavni del te odredbe.

2. člen

Oblikovanje maloprodajnih cen za sveže meso nadzoruje in k cenikom daje soglasja organ občinske skupščine, pristojen za gospodarstvo.

Razsek velja za prodajo govejega mesa I. a, I. in II. kvalitete ter za telečje in svinjsko meso. Kvaliteta mora biti označena na mesu.

3. člen

Vse prodajalne mesa morajo kupcem v malo-prodaji ob nakupu izročiti paragonski blok ali listek registrske blagajne.

4. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

5. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o oblikovanju cen za sveže meso v prodaji na drobno (Uradni vestnik Gorenjske, št. 21/68).

Številka: 010-09/68

Škofja Loka, dne 26/11-1969

Predsednik:

Zdravko Krvina l. r.

Predpisani razsek svežega mesa je naslednji:

1. Goveje meso:

	%
— Pljučna pečenka (očiščena)	1,8
— stegno brez kosti	23,8
— pleče brez kosti	11,4
— bržola brez kosti	10,5
— bočnik brez kosti	4,0
— vrat brez kosti	5,2
— potrebušina (flam) brez kosti	3,0
— zarebernica (kare) s kostmi	11,0
— robček s kostmi	2,0
— rebra s kostmi	4,5
— prsa s kostmi	6,8
— kosti, loj, kalo razseka	16,0
Skupaj	100,0

2. Telečje meso:

— stegno brez kosti	23,5
— pleče brez kosti	6,5
— bočnik brez kosti	3,5
— potrebušina (flam)	5,5
— vrat s kostmi	9,8
— zarebernica (kare) s kostmi	21,0
— rebra, prsa s kostmi	12,2
— kosti, loj, kalo razseka	18,0
Skupaj	100,0

3. Svinjsko meso:

— stegno brez kosti	26,0
— pleče brez kosti	14,0
— bočnik brez kosti	2,0
— potrebušina (flam)	6,0
— zarebernica (kare) s kostmi	22,0
— rebra s kostmi	14,0
— vrat s kostmi	8,0
— kosti	8,0
Skupaj	100,0

240.

Na podlagi 2. odstavka 45. člena Temeljnega zakona o blagovnem prometu (Uradni list SFRJ, št. 1/67 in 30/68) 3., in 8. člena Temeljnega zakona o prekrških (Uradni list SFRJ, št. 26/65 in 15/67) in 81. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/64) je skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 26/11-1969 sprejela

ODLOK

o potrditvi in sankcioniranju tržnega reda na tržnici v Škofji Loki

1. člen

Potrdi se tržni red za tržnico v Škofji Loki, ki ga je sprejel zbor delovne skupnosti komunalnega podjetja »Remont« Škofja Loka dne 10. VI. 1969.

2. člen

Z denarno kaznijo 20.— din se kaznuje za prekršek:

1. kdor prodaja blago v nasprotju z določili 7. člena tržnega reda,

2. kdor prodaja alkoholne pijače (8. člen),

3. kdor prodaja blago izven tržnice ali na tržnici po preteku tržnega časa, pa nima za to posebnega dovoljenja (1. in 2. odst. 9. člena),

4. kdor shranjuje blago na tržnici po preteku tržnega časa (2. odst. 9. člena),

5. kdor ne prodaja na določenem prodajnem mestu oz. prodaja s tal (16. člen),

6. kdor ne vzdržuje reda in snage na svojem prodajnem mestu (17. člen),

7. pijana oseba, ki se zadržuje na tržnici (18. člen),

8. kdor vodi psa na tržnico (19. člen),

9. kdor otipava ali pokuša živila oz. prodajalec, ki zavija živila v nečist ali tiskan papir (20. člen),

10. kdor ne odlaga odpadkov v smetnjake (21. člen),

11. kdor parkira vozilo na tržnici v tržnem času (23. člen).

Za prekrške iz prvega odstavka tega člena lahko izterja pristojni inšpektor denarno kazen takoj na mestu.

3. člen

Za kršitve tržnega reda, za katere niso predpisane kazni v tem odloku, se uporabljajo določbe veljavnih predpisov.

4. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o tržnem in sejmskem redu (Uradni list LRS, št. 20/53).

Številka: 334-06/69

Škofja Loka, dne 26/11-1969

Predsednik:

Zdravko Krvina l. r.

Občina Tržič

241

Na podlagi 13. člena Zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 12/67, 23/67, 40/68, 11/69) in 4. točke 133. člena Statuta občine Tržič (Uradni vestnik Gorenjske, št. 8/68) je skupščina občine Tržič na izredni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 18/11-1969 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o maloprodajnih cenah in maržah za prehrabene proizvode in kurivo

1. člen

V 2. členu odloka o maloprodajnih cenah in maržah za prehrabene proizvode in kurivo se točka c) spremeni tako, da se glasi:

c) za sladkor:
— sladkor kristal 2,80 din/kg
— sladkor kocke 3,20 din/kg

ter točka e) tako, da se glasi:

e) sveže pasterizirano
— mleko 1/1 liter 1,50 din
— mleko 1/2 liter 0,80 din

2. člen

Odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 38-013/69.3

Tržič, dne 20/11-1969

Predsednik

Marjan Bizjak, l. r.